

aykut yazgan

**kadınlar
ve
erkekler**

2 KADINLAR VE ERKEKLER

fark

kadınla erkek arasındaki fark şudur ki...

yani...

cinsiyet... yani cinsellik... kısacası seks...

*acaba 'ks' ile mi yazsam daha türkçe olurdu,
yoksa 'x' le mi daha entel olurdu dedim kendi
kendime?*

efendim önce incir yaprakları ile işe başlamışlar.

sonra arkadan postlar gelmiş...

valla ben amerikan filmlerinin yalancısıyım.

daha sonraları işi azıtmışlar...

işte;

don, fanila, sütyen, korse, külot, kombinezon... pantolon,
şalvar, tünik, etek, etek altlı, jüponlar,

*hatta bir ara kıçı kabarık dursun diye bele oturan
telden mamul yarım dünyalar*

çin işkencesi özel korseler, gravatlar, fularlar, dik yaka,
dantel yaka, kolalı yaka, şömizye buluzlar, gömlekler,
mintanlar, yelekler...

en nihayet başörtüsü, şal, peçe, çarşaf, harmani, çadır
ve...

t ü r b a n ...

- yoruldum! -

giydirmişler, sarıp sarmalayıp örtmüşler, kuşatmışlar.

dışardan bakanlara göre dolap dolaplıktan çıkmış antika
gardroba dönmüş.

velhasılıkelam millet dolabın muhteviyatını ve de içinde ne
olduğunu çok iyi bildiği halde yine de bu örtünme işi, içi
gıcıklar olmuş. başlamışlar dolabın içinde ne var ne yok
diye merak etmeye.

siz olsanız etmez misiniz?

beri yandan başka taktikler...

paris mahreçli mesela...

*bu sene etekler az kısaltılacak!..
dört parmak dizkapak üstü!..
bel az aşağıya!..
yandan kayık!..
frapan!..
omuzları biraz göster!..
göğüslere doğru derin bir kavis!..
iki tepe arasında müsait bir vadi!..*

taktik fena değil...

gelende merak, gidende merak. acaba şu kavisin az altının içinin ortasında ne olabilir?

ne olabilir sizce he?

ya da kısacık eteğin biraz daha üstünde?

acaba?..

öf... öf...

eteğin az üstü muhakkak marangoz atölyesidir!-
ama haksız da sayılmaz kimi çoğumuz, bunları sorarken,
bunları düşünürken, içimizden geçirirken, komşuya
bakılırken...

hem içinden geçirilir hem de...

yani bu çoğumuz, bütün namüsait imkan ve şeraite
rağmen yine de evlerde, odalarda, kapalı perde, kör
karanlıklarda, yaz sıcağında yorgan altlarında elyordamı
ile dolap muhteviyatının envanterini yapar bitürlü..

yaparlar mı?

yapaaarlar....

az şey mi bu?

fazla peşrev, el şakası falan da istemez haa!..

yap envanterini, dön arkanı uyu.

veya önce boy abdesti,

sonra uyku...

peki kadın?

canım...

allah allah...

sırası mı şimdi?

günler torbaya mı girdi?

düşünürüz başka bir zaman...
hele kapa gözünü, uyu bakalım.
bak yarın erken kalkacağız...

eveet. bu böyle.
böyle de, ben buralara gelmek istemedim aslında...
yani bu konunun kıyısına yanına...
ayağım sürçtü biraz komiklik oldu.
yani havalar müsait olsa da diyorum. ne erkek ne de
kadın giyinmek ihtiyacında olmasalar. öyle evlerde
sokaklarda çıplak...

dolap sendromu!

tabii o zaman ne eteğin biraz daha üstü, ne kavisin az
biraz altı ne de pantolonun bilmem nesi...
hiç merak konusu olmazdı.

*hele o "abi, abi, belediye geliyo... senin dükkanlar
açılmış... keh...keh...keh..." yok mu?
soğuk neva şeyler...*

en çok kim kaybederdi bu işten dersiniz? tabii bu kurguda
en çok kimin kaybedebileceğini anlamak için şu anda en
çok kimin kazandığını bilmek yeter.
bi defa sex mağazaları, -dergileri, -edebiyatı,
-sinemaları, -medyaları, -gazeteleri...
genel evler, özel evler, mamalar ve...

ma-nuk-yan-han-fen-di-ler.....

kendileri 'bir ülkenin' namuslu vergi

rekortmenidirler...

fakat bunlar kaybedenler arasında en zavallılar canım.
zaten kazanacakları üç beş kuruş para. ona da lanet
olsun.

manukyan?

ha... o başka... o olmasa da onun yerini ya 'bilmemne -
sa", ya 'turgut - ö", ya 'ahmet - ö"ya "koç"ya "kış"ya
"tans hanım" ya "tırt"... birilerinden birtanesi,
biryerlerden kompanse (!) eder...

naaparlanmış?

üst-başçılar...

haaa!..

bak bu daha mühim mesela. bırak pantolonluk kumaşın metresi sümerbank'ta bilmem ne kadarmış, bir karışa üç parmak ebadında crêpe de chine'in kaç milyon ettiğini biliyor musun sen?

cemil ipekçi kaç karışa kaç parmakla bir çift kalça ile iki de göğüs örtüyör haberin var mı?

hem de sadece bi geceliğine...

sonra?

sonra yerbezi...

kaç milyar ipek böceği -canlı canlı, kaynar kazanda- fok, kaplan, timsah, tilki, kuş, bu yolda hayata veda ediyor acaba diye merak ediyorum?

bu da cabası.

demek bir kaybeden daha çıktı ortaya.

iyi mi?

ne harika olur değil mi?

çiplaklık moda olduğunda; dior'la cardin, yves st.laurent'la chanel notre damme'da, vakko, igs ve beymen de yeni camide keman çalıp mendil açmışlar...

zavallılar...

neyse, geç onları da bi kalem...

yavaş yavaş tehlikeli bölgelere geliyoruz.

efendim en mühimi sihirbaz, tabii ondan sonra zorba, daha sonra da eli sopalı taifesi. bu eli sopalı giyim kuşam işinde pek okadar mühim bir yer işgal etmiyor. çünkü eninde sonunda sihirbazla zorba ne derlerse o olur.

bakma, arada sırada her on senede bir alışmıştı öyle iç tüzük, dik kuyruk, kendi başına buyruk falan, memleket meselelerine vaziyet etmeye...

ama şimdilerde bir yumuşadı bir yumuşadı...

sihirbaz?...

sihirbaz bu işte en çok zarar edenler arasına girer
bence...

zira insanoğlunun bütün idaresi onda.

oltayı takmış, ipler elinde...

dört bir yandan vaatler, vaatler ve vaatlerle, öğütlerle,
tapmalarla, dogmalarla, vecdlerle, dualarla, o da olmasa
korkularla, zılgıtlarla sıkı sıkı sucuk gibi bağlamış
insanoğlunun üç paralık aklını...

daha çok ta insankızının...

*" biliyorum, burada çok sıkıntı içersindesiniz.
görüyorum. çalışmak zor. kazanmak zor. yaşamak
zor. ama ne gam... üzülmeğin... takmayın
kafanızı...*

*hemen -allah gecinden versin- bir iki sene
bilemedin on yirmi, en kabadayı yetmiş seksenden
sonra önünüz açık, bahtınız ferah, kurtuldunuz
gitti... hem de ne kurtuluş... bi kurtuldunuz mu -
yani öztürkçesi cızlamı çekip, kalıbı dinlendirdiniz
mi- artık her şey elinizin altında. karı, kız, -hatta
oğlan- şarap, raks ve on dakika aradan sonra
daha ne eğlenceler ne eğlenceler!.. yeter ki siz
buralarda dişinizi sıkın.*

*bak oralarda karı kız var... gılman var gılman...
ama burada karı kıza bakmak falan yok ha...
zaten ben düşündüm. belki bi halt edersiniz diye
hepiciğini tam takım sarıp sarmaladım, türbanlayıp
çarşafıladım; gardroplu yaptım sırf sizlerin
iştahlarını kabartmasın diye.*

dünya malı mı?

dünya malı da neymiş efendim?

*boş ver sen. et duanı, erken yat erken kalk, çok
çalış...*

paraları bana getir..."

eveet!.. sihirbazın teki böyle. -bu şark versyonu...-

öteki teki -garp versyonu- eskiden kadın erkek olaylarına bayağı karışır (hatta adi bile denebilir...). şimdilerde japon yapıştırıcı görevini yapıyor. kadınla erkek dediğin bir kere birbirine yapışır (diyor hazret...) ondan sonra o yapışma bu yapışma. bir daha ayrılık mayrılık yok.

-evlenmenin katolikçesi-

ama genelde öyle giyim kuşamla, saç sakalla falan pek ilgilenmiyor. çizmenin orta yerinde bir dünya imparatorluğu... banka kurmuş, gazete çıkartıyor, dünyanın dört bir yanıla ticaret yapıyor. hem öyle modası geçmiş metodlarla da değil.

yok cami önü makbuz karşılığı ianeymiş, yok kurban derisiymiş, yok petro dolarlardan avantalarmış. öyle hikaye yok.

adam icabında top tüfek tank mank satıyor.

şimdi yakışır mı koskoca sihirbaza diyeceksin.

yakışır yakışmaz...

o ayrı bir konu...

coca cola ile, otomotif sanayileri ile ortak, londra borsası ile iç güveysinden hallice, mafya ile dirsek teması, uzaktan akraba.

terso yaparsan sallandırırım köprüden, görürsün gününü.

sonra adam şirketi çok uluslu düzene göre kurmuş.

dünyanın dört bir yanında çalıştırdığı eleman sayısı hem adet olarak yüksek hem de her cinsi var.

çinlisi, zencisi, arabı, italyanı...

hatta bi tane polonyalı bile var.

o da şimdilerde başkanlık yapıyor...¹

bu sihirbazların bir de ağababaları var...

onlar da amerikan lobilerinde, kongre salonlarında saman altından su yürütmekteler.

¹ o öldü... şimdi arjantinlisi var.. şubat 2015

zaten ilk kitabı piyasaya sürenler de onlar...

patronla ilk akit yapanlarda onlar...

patronun has çocukları olduklarını da iddia edenler yine onlar...

şu anda patronun onlara vaad ettiği yerlerde sere serpe rahatçacık dolaşırken, dağdan gelip bağdakini dövenler de onlar...

elmayı bulan da onlar...

yılanı icad eden de onlar...

incir yaprağı dizaynı da onların...

hatta patron bile hayretini gizleyemiyor.

"yahu" diyor "kim söyledi size çıplak olduğunuzu, nerden bildiniz ayıbı?"

"biz bilmedik, bilmek ağacının meyvasını yedik!" (iyi bok yediniz...)

"haaaaaa ?!..

bak o zaman başka. eee...

ben size demedim mi her bişeyi yemeyin diye?"

falan... hikaye böyle uzar gider.

tabii yersen boya, yemezsen astar...

bir büyüğümüzün gayet veciz bir şekilde söylediği gibi:

"netçe itibariyle kural konmuş, iş bitmiş, anlaşmaya varılmış ve bir kere şaaapmakla bir şey olmamış ve bir konulup elli virgül ondört alındıktan sonra allahın bildiğini kuldan saklamak üzere libas -yani elbise- giyilmesine karar verilmiştir..."

işte bu kadar...

bir de doğayı düşün...

patron doğaya elçi melçi yollamadı. hayvanat ve nebatatın hiç biri ile "akit" te yapmadı. yapma gereği de duymadı. ne gergedanlara ne tapirlere ne baobab ağaçlarına ne papatyalara ne lüfere ne saksağana ülkeler vaad edip intikam ateşleri içinde yakmadı onları ve onları

zaptı rapt altına almak ve kanunlarını yazdırmak için dağa hayvan çağdırmadı.

neden?

onlar insan oğluna göre daha aşağılık yaratıklar, daha beysiz yaratıklar, onlar hayvan, onlar ot bitki oldukları için mi?

neden?

bizler ketçap/mayonez soslu karides kokteylini damağımızdan kaydırıp ve dilimizi şapırtadıp üzerine bir yudum perignon ile gırtlaktan aşağıya süzdürüp bu yolda amaçtan çok çok uzaklara düşerken, onlar yaşamlarını sürdürebilmenin içgüdüğü içinde yalnızca ot yiyerek ve basit bir fotosentezden başka bir şey yapamadıkları için mi?

neden?

bizler evde odada, kapalı perde, kör karanlıkta yorgan altında el yordamı ile doğanın en doğal olanını çoğu zaman tek taraflı bencilliklerle halletmeye çalışırken onların güpegündüz ve alenen ortalık yerlede iş becerdikleri için mi?

neden?

mephisto'nun "ooo evet evet arşı aleme kadar " dediği gibi bir tek tekerleği bulup, buharlı türbini ve 10 tetraflops micro chip'leri yapabildikleri, onlarsa halen dallarda muz yeyip yere inmedikleri için mi?

neden?

İnsanoğlunun mevcut anlaşma yöntemi olan dillerine karşın

*sevsinler şu insanların dillerini canım!
her birinin onbinlerce sözcüğüne karşın bir adem
oğlunun bir diğerini halen anlamaması değil, a n l
a m a m a k t a inat etmesi, ayak diremesi...*

onlarsa hiç böyle bir kaygıları olmadığı için mi?

neden?

adamın buzda kayıp kafasını yarmasına, kocanın gardropta kadının aşığını bulma hikayesine, televizyonlardaki adi ve en bayağısından şakalara kasıklarımızı tuta tuta gülebildiğimiz halde, onlar bu tür nobranlıkları, hodbinlikleri, hoyratlıkları ve bayağılıkları bilemedikleri ve dolayısıyla gülemedikleri için mi?

yoksa bir tek insanoğlu isyankar olabildiği için mi...²
zaten patronun onlarla bir alıp veremediği yok. bütün işi gücü bizimle.
bizleri adam etmeyi ve şu taaa başlangıçtan beri kafasına koyduğu "kendi suretinden..." operasyonunu hayırlısı ile bir tamamlasa..
o da rahat edecek bizler de...

ilk kerelerinden bir tanesinde çok kızmış. dünya çocukları ile kendi çocukları bir aşna bir fişne. ortaya çikanlar bir ucube bir ucube..
ne sen sor ne ben söylüyeyim..
ve hemen nuh'a bir gemi sipariş vermiş.
daha sonra sodom ve gomora'da olanlara içerlemiş...
ne o öyle alt alta üst üste, sefahat, aşk, meşk ve dahi acayip ilişkiler?
şehrin üzerine bir lanet...
herşey mahf!

ama lut ve kızı kurtulmuş...

ve lut kızı ile şaapmış...

eee!. olacak okadar canım.

ensest dediğin toplu gösteri.

ama allahın inayeti ile ve böyle bir one-man-show'a gözlerden irak olmak kaydıyla izin var!.

² tanrının anarşiye prim verdiği hiç te inanılır gibi değil ama.. 28.ekim 1995 salı- metin kardeşim/eczane

aslında bütün bunların hepsi hikaye.
yani diyorum havalar müsait olsa. ne erkek ne kadın
giyinmek ihtiyacını duymasalar. işte o zaman...
o zaman beynimizin kıvrımlarının yalnızca sıkışıkça
ürettiği tekerlekler, buharlı türbinler ve micro chip'ler için
var olmadığını...
gereksiz bir karış kumaş parçasında gizlemeye gerek
olmayan doğallığı...
doğal olarak yaşamak ve paylaşmak varken...
anahtar deliklerinin, renkli broşürlerin ve mat camların
hayalhanelerinin arkasından isterik tutkular halinde gelen
bedenin ve nefsin arzularına ve sevişmelerine sığınmak...
yani...
ağaçlardan ormanı görememek...
bütün bu gizlenmeler, yerini saf sevgiye bıraksaydı patron
yine çok mu kızardı acaba bizlere?
acaba yine mi gemi siparişi verip şehirlerimize lanetler
yağdırırdı?

evet hepsi hikaye.
onbinlerce sözcükle anlatamadığımız ve anlaşılmayan her
halimizle, ihtiyaçlarımızı karşılamaktan çok koleksiyonunu
yaptığımız her yeşil banknotla, bel bağladığımız her
k ö r inançla ve örtündüğümüz her parça kumaşla...
yani teferruatla bizi sevgiden ve işin anasından bile bile
uzaklaştırıyorlar, soğutuyorlar.

ne yapsak ki?..

26ağustos1995

gece yarısı atlıları...

içinizde hiç sabahın köründen gecenin bir yarısına kadar ekran başında oturup televizyon programlarını seyreden oldu mu ?

sabah saat altılardan itibaren çizgi filimler bütün programlara konuk olurlar. bu misafirlik yediye kimi kanallarda sekize kadar sürer. bu arada yumuşak geçişlerle haber fasıllarına atlanır. bunlar bir iki çeşittir. kimi sunucular ellerine o günün gazetelerini alarak izleyiciye okunması en imkansız açılardan gazeteleri hem göstermeye çalışırlar hem de sanki adamın okuması yazması yokmuş gibi bakla gibi manşetleri izleyiciye okuyarak bir çeşit habercilik yaparlar.

bir diğerleri mutlaka tanınmış bir veya iki muhteremi konuk etmek zorundadırlar nedense. bunlar salatanın faydalarından memleket meselelerine, ayaktopu kurallarından muazzez'in necip'ten neden ayrıldığına, didişmelere kadar akla gelmeyecek en aptalca sualleri sorarak hem muhteremleri terletirler hem de izleyiciyi.

daha bir sosyal olanlar aile programları yaparlar. sağlık programları sunarlar. nezle, grip, bronşit... böbrek, dalak, ciğer, paça...

günün bu saatleri böylece biter. öğle saatlerine doğru şarkılar, haberler, anlamsız amerikan dizi filimleri... onların saati öğlenle ikinci arasındadır. ikinci ile akşamın arasına brezilya veya iyisinden meksika dizileri köprü kurarlar akşamın ilerleyen saatlerine...

akşam bir haber furyasıdır gider.

bağıra çağıra.
pazar yerlerinde ve mahalle aralarında patates soğan
satar gibi.
avaz avaz...

sonra spor.
yani ayaktopu.
yani dedikodu.

akşam ilerledikçe sabahki muhteremler her kanalda
yeniden boy göstermeye başlarlar. hepsine ateş gibi, her
biboku bilen, her lafa maydanoz olan, daha laf bitmeden
lafı ağızlara tıkayan fırtına gibi spikerler düşer.
muhteremler de kendilerine tutulan anaklardan habersiz
“ha” derler “hı” derler.

ve böylece kamuoyu bu konuşmaların sonunda, politik,
ekonomik, sosyal ve dini olarak son derece bilgilenmiş bir
şekilde program hazırlayıcılarına ve katılanlara medyunu
şükran olurlar.

gecenin derinliğine doğru gelindiğinde ekranın rengi
değişmeye başlar.

artık filim saati gelmiştir.
bol tahta, bol kafa, bol kol, bol boyun kırılan filimler,
genelde bütün kanallara hakim olurlar. fakat daha bir
gece yarısına gelindiğinde filimler yeniden şekil
değiştirmeye başlarlar.
bu saatlerde ekrandaki erkekler daha arzuludur nedense.
kadınlarsa soyunmaya daha yatkın.
kimi kanallarda bu arzu ve soyunma faslı sözde edep
dairesinde (hangi edepse...) halledilmeye gayret edilir...
kimilerinde ise böyle bir kayıt; gecenin ilerlemiş bu
saatinin bu işler için gayet uygun olduğu gerekçesiyle
olmadığı için, sere serpe...

saat onikiden sonra ise kimi kanallarda iş çığırından çıkar ve hareketli ve bereketli gösterimler vizyona girerler.

bu kadar uzun uzadıya anlatmamın sonunda varmak istediğim, merak ettiğim bir tek konu, bir tek nokta var.

bütün insanoğullarının ve bütün insankızlarının en içgüdüsel, en normal, en tabii olan davranış biçimlerini sergilemek acaba neden karanlıkların kalın bir tülle örtülüp herşeyleri gizledikleri gece yarısından sonrasına bırakılır?

10şubat1996

cinsellik ve diğerleri

insanların hayvanat ve nebatata göre cinsel farklılıkları veya yaklaşımları...

veya "nedir?"...

diye soruyorum kendi kendime.

insanı bir süre bu tartışmanın dışında bırakacak olursak gerek hayvanların gerekse bitkilerin, yani türlerin kendi nesillerini devam ettirmeleri sorunu bir dürtü, bir içgüdü, bir doğa yasası...

bunun aslında kimilerimizin kavramları başaşağı ederek söyledikleri *çoğalma* ile yakından uzakatan bir ilişkisi yok... tabii bence...

tamam...

hamamböcekleri veya fareler, sinekler, kurbağalar ve daha birçokları bir batında onlarca belki de binlerce veya milyonlarca yumurtayı yani kendi karbonkopyalarını dünyaya salıverebilirler.

yani *çokça!*..

ama bence bu *çokçanın* kelime aldatmacası ile *üreme* veya *nesil devam ettirme* fiiline bir *çoğalma* yakıştırması yapmak yanlış...

buraya kadar galiba iyi gidiyoruz..

bu, doğa tarafından; hadi sıkılmadan şuna tanrı diyelim, nesil sürdürme dürtüsü veya içgüdüünün yalnızca *verilmesi* ve de *yerine getirilmesinin* istenmesi sanırım bu iki *kuru ve yalın fiille* sınırlı kalsaydı doğa veya tanrı tarafından şart koşulan *üreme* olayı pek te kolay olmazdı. tatbik edilmezdi...

yani yapılırdı belki de yapılmasına ama...

hani kerhen, kahrı bela kabilinden...

tabii bu bir varsayım...

filvaki tanrı (veya herneyse): "semereli olun, çoğalın ve yeryüzünü doldurun!?" dedi demesine de, ama yalnızca bunun kafi gelmeyeceğini, "hadi bakiim evlatlarım,

çoğalın, haa!.." demekle bu işin böyle olmayacağını,
olamayacağını pekala biliyordu..
kutsal yazılardaki kronolojiye zaman bakımından biraz
ters düşüyor ama kimbilir, ilk önce yarattığı bitki ve
hayvan aleminden edindiği deneyimle...
herneyse...

onun için bunun yanında azımsanmıyacak bir porsiyon
keyifte vermeyi ihmal etmedi...

eee! ne de olsa hazret işini biliyor.

yani yukarda da dediğim gibi adama (veya kadına) kuru
kuruya:

"çoğalın, semereli olun" demek kafi gelmiyor...

gönderdiği her bildiride

"birbirinizi sevin, sayın,

dürüst olun,

çalışın

yalan söylemeyin,

çalıp çırpmayın,

ötekinin karısına yan gözle bakmayın..."

falan dedi de ne oldu.

mal meydanda...

yani böyle kuru kuruya lakırdıyla adem ve havva bir yere
varamıyor...

fakat bana öyle geliyor ki insanoğluna veya kızına bu
üreme konusunda destek olabilecek, hani onların
semereli olabilmeleri için teşvik mahiyetindeki bu *bir*
porsiyon keyifin verilisinde galiba *porsiyonun* topuzunu da
biraz kaçırmış...

zira belli fonksiyonları olan belli aletlerin belli hareketlerle
belli bir takım spesifik sonuçları elde edilebilecek yerlerde
kullanılması gerekirken, (mesela üremek...) *porsiyon keyif*
ölçüsünün (tabii yalnızca teşvik amacı ile, yanlış
anlaşılmasın...) bonkörce verilmesi sonucu, olay yalnızca
belli aletlerin belli hareketleri inhisarında kalmış...
sınırlanmış...

amaç olan spesifik sonuçlara bırakın ulaşmayı, (yani semereli olup, çoğalıp yeryüzünü doldurmayı) **ulaşmamak** için elden gelen eczalar, haplar, alet-edevat spiral ve dahi lastikler icat edilmiş. ve bunlara *pre-servare* yani *koruyucu* denmiş...

insanların hayvanat ve nebatata göre cinsel farklılıkları veya yaklaşımları demiştim...
veya "nedir?"...

kuğuların, balinaların, fokbalıklarının, arıların, tavuskuşlarının, aslanların, geyiklerin üreme ve kendi nesillerini sürdürebilmeleri için doğanın onlara verdiği bütün malzemeyi ne kadar güzel kullanmıyorlar mı?.. dans ederek, öterek, hırslaşarak, boynuzlaşarak, kur yaparak...
birader...

kur yaparak !..

bu tür dinamiği olmayan bitki dünyasının ise mevsim mevsim giydikleri harikulade esvaplarla ve bu esvaplarla cezbettikleri aracı böcekler vasıtası ile aynı mantık ve aynı güzelliğe aynı sonuca ulaşmıyorlar mı?...

ne güzel... öyle değil mi?..

dişinin erkeği cezbetmesi, erkeğin dişiye kur yapması...

bir dişi için verilen savaş, uğraş, çaba...

ve sonunda yukarda sözünü ettiğim:

amaç olan spesifik bir sonucu

hazırlamak.

doğanın açıkça, çekinmeden, yapılmasında hiç bir sakınca görmediği *birleşmelere* kimi zaman (mesela mart aylarında) bizzat şahit olmuşuzdur.

veya kırlarda dolaşırken iki kaplumbağanın, tabii kendimize göre, hiç te normal olmayan pozisyonlarını oğlumıza veya kızımıza nasıl anlatsak diye ter dökmüşüzdür.

ya da bunu yapan mahalledeki iki köpekse kazara, başörtülü kadınlar, saçlı sakallı herifler sopalarla üstlerine salvet edip "hoşt.. hoşt.." diyerek en doğal olan doğa olayını yarıda kesmek hakkını kendilerinde görmüşlerdir... yaz günü içilen bir kaç bardak şarap veya biradan sonra kırlarda iki atın veya bir boğa ve bir ineğin fütursuzca oynaşmaları, sırtmalara, kahkahalara, dirsekle yandakinin böğrünü dürtüp kendimize göre edepsizce ama onlara göre edeplice davranışı espirilerle, doğanın hiç te haketmediği bir takım konuşmalara neden olmuştur.. bütün bunlar niye?

erkek bir deve dişi bir deveyi kara çarşafalara sokarak doğa yasalarını daha mı bir insanca yerine getirirdi ?

*yoksa bizim yaptıklarımız bu açıdan biraz **devece mi** oluyor ?*

kimi hipnotizmacılar sahnede bazı numaralar gösterirler bilirsiniz...

bunlardan bir tanesi de sahneye çağrılan kişinin, usta tarafından enikonu uyutulmasıdır. yani hipnotize edilmesi...

daha sonra, mesela *yedi* rakamını unutmamasını söyler, usta ona...

ve kurban hipnozdan uyandırıldığında ve kendisinden sayıları sayması istendiğinde altı'dan sonra hooop sekiz'e geçer, onaltı'dan sonra onsekiz'e ve yetmişyediye hiç hatırlamaz. bu beyinde hipnozla meydana getirilebilen bir *blok* tur.

şimdi...

doğanın (veya tanrının) insanlara bu bağlamda:

yani:

1.şeytanın (veya yılanın...) "yiyin yiyin... afiyetle yiyin... o sizin hakkınız" falan diyerek adem ile havva'ya yedirdiği elma olayını böyle kotarılmış bir

blok uygulaması olarak görmek mümkün mü acaba ?

2.diğer taraftan *tamamiyle kendine benzeyen – suretler- yapan* bir varlık düşünün... *suretlerine* getirdiği bir takım sınırlamalara rağmen o sınırlamalardan bir tanesinin çocukları tarafından çiğnenmesinde yani elmanın yenmesinde, daha henüz yarattığı bu *bigünah, bihaber, biakıl* suretleri büyüklüğün şanından olarak önce affetmesi akla gelmez mi?

saniyen *suça teşvik edenin de...* kendi *karşıtı, isyankarı* olması hasebiyle mantiken (hangi mantıksa artık...) cezalandırması gerekemez miydi ?

3.ve *çıplak olduklarını* yedikleri herzededen sonra birden farkededen, yani bir büyük usta tarafından hipnotik bloka sokulan bu zavallıları, azam bir başka usta sıfatıyla bir parmak şıklatmasıyla bu dertten kurtaramaz mıydı?

tabii bu mantıklar benim mantıklarım olduğundan herkesi memnun edebilecek bir sonuca varmak mümkün değil... diğer taraftan durum, kitabi olarak, beşbinkusur senedenberi böylece devam edegelip sürdüğüne göre de, demek ki onun da muradı böyleymiş... nasıl düşündüyse, neyi düşündüyse, ne affetmiş, ne şeytani cezalandırmış ne de parmağınla *şık* deyip büyüyü bozmuş... çıplaklık / örtünme sendromuna karşı hiç bir şey yapmamış. kimi zaman (kimi zaman ne kelime, her daim her daim...) üremenin teşvik primi olarak verildiği *bir porsiyon keyif*, gemi azya alan, kontrol edilemeyen şehvet kasırgalarına dönüşmüş.

tanrı oğulları, yeryüzü kızları..

sular, seller...

ve nuh'un gemisi..

günümüzde kopenhag'daki aşk yuvalarının bile
dudaklarını uçuklatacak cinsel çeşitlemeler...³

ve yakılıp kül olan, harab edilen şehirler...

ve bu şehirlerden kaçıp kurtulan peygamber adayları.

ve onların ensest ilişkileri...

karı satmalar... veya ödünç vermeler...

çok karılar...

çok erkekler...

aklında gelebilecek pozisyon zenginliklerinin süslediği her
türlü bedensel ilişki.

hani neredeyse bütün dünyanın (yani aslında erkek
dünyasının tabii) *sik'leti*⁴ merkezi; dışının kavradığı ve
adeta dengede tuttuğu *terazinin sapında*...

ve inanın bu denge çok ama çok hassas...

kapkara bir mantodan ya da çarşaftan yanlışlıkla
eldivensiz olarak hürriyetini seçmiş beyaz bir el
veya başörtüsünden meydan okurcasına taşan bir
zenne kahkülünün görüntüsü akli başında, munis
bir erkeği birdenbire saldırgan, şehvet dolu, azgın
bir boğaya dönüştürebilecek bir kuvvettedir..

böyle diyorlar!...

bir el
bir kahkül,
perçem,
saç...

³ hep aklıma takılır.. sodom ve gomoro'daki insanları, cinsel sapıklıklarından dolayı mahfettiği söylenen bir tanrının grek yarımadasında bir zamanlar onsekiz yaşına kadar erkek çocuklara yapılanlara neden göz yumduğu... belki de grekleri ve diğerlerini ezelden beri adamdan saymadığı için... ya da zeus'a verdiği vekaletten dolayı...

⁴ aslında ağırlık anlamında...

filvaki bize kitaplarda bir başka yaşamda bütün bu dünyevi bedeni keyiflerin kat be kat fevkinde olanlar vaadedildi...

bir ödül olarak...

bedenindeki şehveti söndürmede ona hiç bir engel tanınmayan insanoğluna bedensiz yaşamında da vaadedilebilecek en büyük ödül...

çocuklarının, kendi suretinin, tek bir elmayı çalmalarını affetmeyen, onları bu yüzden ömür boyu azaba garkeden ve şehvetin kurbanı olmaya mahkum eden vefakat diğer taraftan; eğer kendisine itaat ederlerse tasavvurların fevkinde bir keyif alemi vaadeden böyle bir tanrıdan başka bir davranış şekli beklenemez zaten...

diğer taraftan konuyla pek ilgisi olmasa da burada hemen kısaca şunu söylemeliyim:

yukarda affetmeyen, haşin ve şehvet teşvikçisi, kavgacı, ırk ayrımcısı, tarafgir olarak tasvir edilen bir tanrı, insanların

havralarının, kliselerinin, camilerinin aşılmaz muhkem dört duvarları arasına hapsedip ve dahi kendi daracak karanlık kafataslarının cehaleti içinde, hasetleri, kinleri, nobranlıkları ile yaşatıp besledikleri bir tanrıdır...

serapa sevgi olan, kalplerde aşk ateşleri yakan o'nunla hiç bir ilgisi yoktur...

ve insan ancak tasavvur edebildiği bir tanrıya benzer...

bir başkasına asla değil.

aslında bu güzel söz bir büyük şairin.

ama sanırım yazının bu kısmında, müsaadesi olmasada güzel bir yer tuttu...

incir yaprağı... ⁵

tanrı yerleri ve gökleri yaratma işini bitirdikten sonra sıra yer yüzünü çeşitlendirmeye gelmişti. envaiyi çeşit hayvanat ve nebatatı toprak üzerine ve suların içerisine ve semalara konduktan sonra...

allah dedi:

"suretimizde , benzeyişimize göre insan yapalım, ve denizin balıklarına, ve göklerin kuşlarına, ve sığırlara, ve bütün yeryüzüne, ve yerde sürünen her şeye hakim olsun..."

ve allah insanı kendi suretinde yarattı...

rab allah yerin toprağından adamı yaptı ve onun burnuna hayat nefesini üfledi...

ve rab allah:

"adamın yalnız olması iyi değildir kendisine uygun bir yardımcı yapacağım"

dedi...

ve fakat yerlerde ve göklerde bütün canlılara isim takan *adam için kendisine uygun bir eş bulanmadı.*

bunun üzerine *rab allah - yalnız kalmasın diye - adamın üzerine derin uyku getirdi ve o uyudu; ve onun kaburga kemiğinden bir kadın yaptı.*

...bunun için insan anasını ve babasını bırakacak ve karısına yapışacaktır, ve bir beden olacaklardır.

ve adam ve karısı, ikisi de çıplaktılar...

ve utançları yoktu...

ve utançları yoktu...

utançları yoktu...

yoktu...

allah onlara içinde görünüşü güzel ve yenilmesi iyi olan her ağacı yerden bitirdi ve cennet bahçesini sulamak için aden'den bir ırmak çıkardı...

⁵ italik olan yazılar kutsal kitabın orijinal metnidir.

bu arada *bahçenin ortasına da hayat ağacını ve iyilik ve kötülüğü bilme ağacını koydu...*
"bunun meyvasından sakın ha yemeyin" dedi
"yoksa yediğin gün ölürsün..." dedi..

hem erkek ve hem de kadın isimsiz ve çıplaktılar ve aden bahçesinde rab allahın onları iptidada yarattığı gibi üryan ve serbest dolaştılar ve o ağaçtan yemediler...

ne vakitki...

allahın bütün kır hayvanları içinde yarattığı en hilekar ve belkide ebediyen onun karşısına çıkacak olan güç
(söyle=yılan) ilk önce kadının kanına girdi..

onları baştan çıkardı...

"korkmayın kat'iyen ölmeyiniz... allah bilir ki ondan yediğiniz gün herşeyi bilecek allah gibi olacaksınız" dedi..

onlara yasak meyvadan - her şeyi bilme ağacından - yedirdi.

o da ne ?

ikisinin de gözleri açıldı...

ve - birden - *kendilerinin çıplak olduklarını*

bildiler...

belki de utançlarından kıpkırmızı kesilerek etrafta en büyük yaprak veren incire koştular..

ve incir yaprakları dikip kendilerine önlükler yaptılar...

ve utanılacak (!?..) yerlerini örttüler...

..ve rab allahın yüzünden bahçenin ağaçları arasına gizlendiler...

mutfaktaki reçel kavanozunu kıran

haylazlar gibi...

rab allah geldi baktı ki suretler ortada yok...

seslenip ona dedi:

"neredesiniiz ?"

rab allah sual ettiğinde adam "senin sesini bahçede işittim, ve korktum, çünkü çıplaktım. ve gizlendim" dedi

rab allah ise :

"çıplak olduğunu sana kim bildirdi?" diye sordu.

ve adam :

*"yanıma verdiğin kadın bana o ağaçtan verdi; ve yedim".
dedi...*

ve rab kadına :

"bu yaptığın nedir ?" dedi.

ve kadın :

"yılan beni aldattı; ve yedim" dedi.

yaa... öyle mi ?

ben de size bir iş edeyim de siz de görün...

ve tanrı onları lanetledi.

netice olarak rab allahın yapıp toprağın üzerine ve cennetin ortasına koyduğu kendi suretinden bu iki yaratık, allahın karşıtı olan yılanın gadrine uğrayıp ve hilesine yenik düşerek - çıplaklığın - ne olduğunun birden bire farkına vardılar...

utanılmaması gereken bir durumdan

- zira rab allah onları bir arada dolaşmaları için

böyle yaratmıştı, buydu rab allahın isteği

yılanın aldatması ile utanmayı bildiler...

yılan yüzünden incir yaprakları dikip örtündüler...

ve halen de örtünüyorlar...

saçlarının telinden ayak uçlarına kadar...

şimdi söyleyin rab allah hakkı için:

örtünmek rab allahın mı muradı idi?

eğer rab allah istese idi suretlerini örtmez miydi?

adamın ve nisa'nın sebebi vücudu olan - eğri veya doğru,

şu veya bu - rab allahın buyrukları mıdır yerine getirilmesi

gereken, uyulması gereken, kutsal olan?

yoksa yılaninkiler mi?

örtünmek allahın buyruğunu hiçe sayıp yılanı uymak

değildir de nedir?

4ağustos1999-ayancık

bodrum

1.....kendi dört duvarı arasında, kelimenin tam anlamı ile, yasal ve vicdani olarak özgürce hareket etme durumunda olan....

2.....bir kadının, pencerelerinin açık perdeleri önünde soyunması ile....

3.....karşı pencereden ona bakan bir erkeğin de madde (1) de anılan aynı özgürlükler çerçevesinde hareket etmesi....

4.....madde (2) ve madde (3) de yapılan hareketlerin, her iki taraf için de kişisel özgürlükleri çiğneme, ihlal etme, saldırma anlamına gelmeyeceği apaçık ortadır.

5.....madde (2) de anılan: kadının "perdeleri kapatmadan soyunabilme" özgürlüğü mü...

yoksa.....

6.....karşı pencereden ona bakan erkeğin madde (1) de anılan özgürlükler çerçevesinde, bu durum karşısında dilediğince hareket edebilmesi veya etmesi veya düşünmesi veya düşünebilip yargılaması mı konmuş olan genel ahlak kurallarına aykırıdır?...

7.....madde (2) de anılan soyunma olayının kahramanı eğer bir kadın yerine bir erkek olsaydı (ve tabii karşı penceredeki de bir kadın...) o zaman...

8.....özgürlükler sorununa ahlak çerçevesinde veya ahlak sorununa özgürlükler çerçevesinde, eşitlik bakımından veya başka bir açıdan mı bakmak gerekirdi?..

9.....eğer "evet" se , niçin?..

12haziran1991

türban için

tartışmalara bakar mısınız lütfen?

ne başı var ne de sonu.

lise son sınıflardayken sınıfta iki ekibe ayrılıp "münazara gurupları teşkil edip" tartışırdık.

ama böyle değil.

belli bir konudan belli bir konumdan, belli bir düşünce, bir kavramdan, ne bileyim en azından belli bir aksiyomdan yola çıkılırdı.

ve tartışma herhalukarda edeple adapla yapılırdı.

neyse...

bu terbiyesizler, bu mahalle kabadayıları yalakaları ve yağcı takımları ile artık 1950'lerden ve ağababalarından almış oldukları seviyesizlik ve ahlak yoksunluğu içersinde işi götürmeye çalışıyorlar.

kendileri bilir...

tabii bu yazdıklarımı bugünlerde herkes yazıyor...

ve bunların boş laf ve palavra olduklarını ve yazmakla çizmekle hiç bir yere varılamıyacağını ben de gayet iyi biliyorum...

yine de...

din ne emrederse emretsin, kutsal kitaplarla gelen emirlerin; geldikleri yeri, araçlarını, emir olundukları zamanı ve şartları gözönünde bulundurmak lazım. eskilerin deyimi ile *bahusus* yahudi ve müslüman dinleri yalnızca bir din olmakla kalmayıp yukardan satır satır yollanan **emirlerle sosyal yaşamın kurallarını titizlikle belirleyen ve buyurdıkları hukuk sistemleri ve sosyal yaşam kuralları ile devletin idaresini de üstlenen inanç sistemleridir.**

inananlar tarafından gerek dini vecibelerin (tanrıya karşı) gerekse kitabın buyurduğu hukuk sisteminin bir bütün olması, dolayısıyla bir kısmının tizlikle uygulanmak istenmesi bir diğer kısmının ise uygulanmaması, gözardı edilmesi, başka türlü tefsir edilmesi, mealen okunması, yanlış tercüme edilmesi ya da en garibi uygar dünya kurallarına bir türlü yakıştırlanamaması, düşünülemez.. bu düpedüz sahtekarlık olur..

bu bakımdan...

dini bütün kullar tarafından eğer kutsal kitabın tekmil emirleri harfiyen yerine getirilmek isteniyorsa o zaman insanların kitabın hukuk düzenine göre işledikleri suçlardan dolayı ellerini, kollarını, bacaklarını ve hatta zührevi organlarını bir bıçak darbesiyle her an yerinden koparacak cellatlar, insanları taşıyacak ve kafalarını taşlarla ezecek güruhlar da her daim adalet mekanizmasının emrinde hazır bulundurulmalıdırlar.

eğer bunlardan biri yapıp – yani yalnızca örtünme - diğeri es geçilirse o zaman iş başındaki kadrolar yukardaki seviyesizlik, riyakarlık ve ahlaksızlık sıfatlarını bir kere daha hem de şiddetle hak ederler. hem yeryüzünde yaşayan biz basit insanlar tarafından hem de onların arkalarını yasladıklarını zannettileri göksel kuvvet tarafından...

kadını örtme fikri erkeğindir.

kimin tarafından söylenmiş olursa olsun.

ister tanrı ister insan.

–nedense dişi bir tanrı hiç bir zaman düş konusu bile olamadı –

örtme fikri bir erkeğin bir dişiye **mal** gibi sahip olma tutkusundan, kıskançlığından, ondan başka kimsenin

kendi **mal'ına** dokunulmamasından, ellenilmemesinden, bakılmamasından kaynaklanmıyor mu?⁶
fakat **mal'a** amca, dayıoğlu, baba, erkek kardeş ve kadına ihtiyacı olamayan (arzusuz ve iktidarsızların) bakması⁷ ve onu örtüsüz görmesi hükmü ise işin eninde sonunda gelip te yalnızca erkeğin cinsel dürtülerinin neden olduğuna ve onların zaptırapta alınması kaygusunu dayanmıyor mu?

erkek bu kadar bilmem nesine düşkün bir yaratık mı?
her köşede gördüğü bir eksik eteğin bacağından,
yanağından, budundan, sağından hemen tahrik mi olur?
ve bir erkek bir kadınla bir yerlerde karşılıklı oturlarken,
yerken veya sohbet ederken, her ikisinin ya da daha çok erkeğin kafalarından geöen sırf bu mudur?

– eğer kadının kafası açıksa –

erkek, bahusus türk erkeği kendine her zaman hakim olamayan, kol yeniniden görünen bir beyaz elle, başörtüsünden taşan bir tutam kakülle, iki adet yuvarlakla hemen baştan çıkabilen bir şehvet manyağı mıdır?

ya da şeytan...

eğer varsa böyle engellenemez, dayanılmaz bir arzuyu harekete geöirebilen bir *tahayyül gücü* bunu hangi kadın kara çarşafının altında zaptedebilir?

daha da vahim olanı; adeta şehrin alişılmış moda kesitinde kendisini teşhir edercesine dışarıya fırlamış göğüsleri, aykrı giyisileri ve doğanın binbir renkleri, çiçekleri, süsleri ile kafa çıkıntılarını sarmış hangi türban sahipleri?

⁶ evlilik, kamu gücünün (dinin de olabilir) iki insanın birbiriyle cinsel ilişkide bulunma konusundaki karara karışmasıdır. *mühsam*

⁷ nur suresi 31

kitapların tanrısı adem ile havva'yı cennetten kovarken onlara *semereli olun çoğalın ve yeryüzünü doldurun* temennisinde bulundu.

bunu emir telakki edenler oldu...

- sekizden yirmikiye kadar çocuk yapanlar -
eğer marslıların hikayesinde anlatıldığı gibi bu iş basit olarak sadece erkeğin işaret parmağını kadının omuzuna dokundurmakla olsaydı, herhalde iş daha başka olurdu. ancak kitabın tanrısı bu işi her iki tarafın da bir tutam zevk karşılığında yapmasını öngörmüş.

ve bu zevkle donatılmış her erkek, yaşamı boyunca elli çocuk yapmakla, lastik kullanmak arasında bir tercih yapmak zorunda kalmıştır.

bunu yapmamak ise dünyanın bütün renklerini görmemek için kendini kör etmek ya da bütün seslere karşı kulakları pamukla tıkamaya kalkmak kadar aptallıktır.

son olarak...

erkeği tahrik etmemek için ve erkek lehine gökyüzünden nazil olmuş emirler ancak bu emirleri yeryüzüne gönderdiği varsayılan göksel bir kuvvetin sorumluluğu altındadır ve onu bağlar.

kendini bilen insanoğlunu değil!..

8/11şubat2008

örtünme...

dini inançlarınızdan dolayı kafalarınıza türban takıyorsunuz.
ya da kara çarşafı dolaşıyorsunuz.

bu halinizle katiyen size ait olmayan bir kültüre sığınarak, yavaş yavaş uyum sağlamaya çalıştığımız *muassır medeniyet seviyesine* de ters düşüyorsunuz.

bu halinizle giremediğiniz üniversite kapılarında gizlice türbanlarınızın üzerine geçirdiğiniz *perukalarla* gizlemeye çalıştığınız *tahrık unusurunu* alenen teşhir ederek ibadet ettiğinizi zannettiğiniz varlıkla alay ediyorsunuz.

bu halinizle üniversitelerde okuyup bir meslek edinmeyi düşünüyorsunuz.
fakat bunlardan bir çoğunu seçemeyeceksiniz.

bu halinizle ve size konan yasaklar çerçevesinde mesela güzel sanatların resim veya heykel bölümüne girmeyeceksiniz.

hatta belki de *suret resmetme yasaklarından* dolayı fotoğraf bile çekemeyeceksiniz.

bu halinizle erkeklere elinizi değdiremeyeceğiniz için, bırakın beviye prostat; göz doktoru veya kulak burun boğaz, cilt doktoru bile olamayacaksınız belki de..

bu halinizle öğretmen olup çocuklara ne evrim kurallarını anlatabileceksiniz ne de onları, gerektiğinde cinsel konularda aydınlayabileceksiniz.

bu halinizle hiçbir tiyatro sahnesinde oynayamayacak, hiçbir filmde rol alamayacaksınız.

bir takım dini bütün televizyon kanallarının dizileri dışında..

bu halinizle spor yapamıyacaksınız.
tenis oynayamıyacak, yüzme yarışlarına katılamıyacak,
voleybol, hentbol gibi artık bütün dünya kadınlarının da
yer aldığı müsabakaların belki seyircisi bile
olamayacaksınız.

bu halinizle kafalarınıza doladığınız binbir renk cümbüşlü
örtülerle çoğunuzun tercihi olan daracık *libaslarla*; değil
mücevherlerinizi saklamak, değil tahrik unsuru olmamak,
aksine medeniyetin içersinde göze batmak için elinizden
ne gelirse yapıyorsunuz.
belki de kitabın bir tek kelimesini dahi bilmeden.

bu halinizin, pek yakında sizi kara bir torbanın içine
sokacak olan bir zihniyetin habercisi olduğunun farkında
bile değilsiniz.

bu halinizle *örtünme özgürlüğünden* bahsedebiliyorsunuz.
ve bilmiyorsunuz ki, o örtünme özgürlüğü konulmuş olan
bir yasağın esaretidir.

sizin tanrınızı bilmem ama `ma' sizi asla affetmeyecektir.

11şubat2004

havva ve adem'e dair

havva yılandan meyveyi alıp ısırıktan sonra birden bire çıplak olduğunun farkına varır. daha sonra meyveyi havva'nın elinden alıp ısırın adem de aynı hisler içersinde son dercede çıplak olduğunu görür. birdenbire... nedense...

cennet bahçesinde, allah babanın çocuklarının çırılçıplak dolaşmaları, demek ki bilmeyi bilmekten önce gayet normalmiş. ne zamanki havva ve adem meyveyi yediler ve bilmeyi bildiler işte o zaman çıplaklığın hiç te normal olmadığını anladılar.

birdenbire.. ve utançlarından hemen birer incir yaprağıyla örtündüler ve bir çalının arkasına gizlendiler. aslında incir yaprağının anlamamız gereken bir anlamı ya da simgesel ya da sanatsal bir göndermesi var mı bunu bilemeyiz. ancak diğer cennet ağaçları yapraklarından boy bos olarak daha geniş olduklarından saklamaları icap eden bölgeleri daha bir rahat gizlerler diye düşünmek mümkün.

ilginç ve anlaşılması zor olan bir husus ise: ağız, burun, kulak, karın, dizkapakları ve ayak baş parmakları hatta ortada kabak gibi bir kıç dururken, o ana kadar; hiç bir gereksinme duyulmayan üreme organlarının birdenbire bilmek fiilinle beraber farkına varılmaları. ve önem kazanmaları ve acilen oraları örtme ihtiyacı duyulması...

tabii meyveyi yedikten sonra bilhassa belli bölgelerin öyle alenen teşhir edilmelerinin ve bunun da gayetle ayıp sayılmasının bilinmesi, bilmenin insan

bünyesine her zaman iyi gelmediğinin de bir ispatı.
bilmek zararlıdır...

adem allah baba tarafından çamurdan imal edildi. ve ilk yaradılışında koskoca kazık kadar bir adamdı. enine boyuna bakılırsa belki de o sıralarda kırk yaşlarında falan olmalı...

allah babanın ademi kendi başına buyruk, kimseye sorup soruşturmadan şıppadanak yaratması, ademin izni olmadan adem'den bir kaburga çalıp kadını yapması ve allah babanın kendi benzerlerine cennet-i âlâ'da her türlü serbestliği tanıırken bir tek her şeyi bilmek ağacının meyvalarından yemenin sihatlerine iyi gelmeyeceğini tembih etmesi, bu arada yılanın devreye girip en sonunda olmaması gerekenlerin olması, olanların olduktan sonra da yüce gücün bütün yüce gücüne rağmen bunları engelleyememiş olması, tepkisi ve neticeleri bir, pamuk prenses ve yedi cüce masalı kadar ilginç ve sürükleyici. bunlar bir kenarda dursun...

şimdilik.

ya da her zaman...

havva ile ademin ağacın meyvasını yedikten sonra bildiler...

her ne demekse...

ve bilmek ile farkına vardıkları tek ve yegane şey her nedense yalnızca oralarının buralarının açık olduğu ve bunun da gayet ayıp bir durum arzettiğinden hemen ve acilen o nahiyelerin örtülmesinin gerektiği.

bilmek'in bu kadar sade bu kadar basit bir tek bilmeye indirgenmiş bir bilme olması ancak o zamanların bilme fukaralığı ile açıklanabilir. yoksa bu kadar çok bilmek dururken bir tek ve yalnız ayıbın bilinmesi ve onun farkına varılması şaşırtıcı bir şey.

allah baba'nın daha önceleri de onlara üreyin ve çoğalın demişti, yaptıkları terbiyesizlikten dolayı cennetten kovduktan sonra da bu temenni herhalde geçerliliğini korumuş olacak...

nitekim incir yaprakları arkasında itina ve edeple sakladıkları uzviyetleri ile yapılması gereken işlemler yapılmış (tabii yapraklar bir kenara konulduktan sonra)... çoluk çocuklara garkolmuşlar. ve yapraklar yeniden yerli yerlerine monte edilmişler.

sanırım gardrop ta de tarihte böylece vazgeçilemez yerini almış...

ara name:

yaprakların yerini daha sonraları hayvan postu, kürkler, bez parçaları, kısa donlar uzun donlar, pantolonlar, entariler, kombinezonlar, uzun etekler, feraceler, çadırlar, çarşaflar falan aldı... örtündükçe, üst üste giyindikçe gizlenen ayıp bu suretle sözde daha da bir ayıp olmaktan çıktı... sureta...

ama komik oldu...

yaprakların edep yeri tabir edilen yerlerin; aslında neden edep ve neden utanılacak bir yer olduğu anlaşılmadan örtülmesi mahalli bir tedbir gibi geliyor insanın aklına... bir edep yeri örtmek fikrinden çok üreme organı gibi belki de bir insanın en önemli yeteneğinin bulunduğu yeri gizleme gerekliliği ise, bir anlamda belki de makul kabul edebilebilir.

yani kutsal, eşsiz, tanrısal falan anlamında...

bu arada acaba yemek yiyen bir ağızın kutsallığı ile bir üreme organının kutsallığı arasında ne fark vardır?

kalbimiz göğüs kafesinin içersinde saklı olduğu halde onu herkese açmamız bir erdem sayılacağı halde apaçık orta yerde duranı saklamamak niye?

bu konuda imalat safhasında gerek son derece kolaylık olsun için her ikisinin de sanki bir şarap şişesinin ağzı ile

bir mantarın uyumu ve birbirlerini tamamlamaları gibi, gerekse de üreme olayını son derece teşvik edici, sonlara gelindiğinde ise artık eylemin bir çocuk yapmak fikrinden çok vücudun her azasını iliklerine kadar titreten bir duygunun her iki cinse de hakim olması, işin fonksyonelliği bakımından yapımcısına bir on numarayı doğrusu hak ettiriyor.
ne demeli... allah baba işini iyi biliyor...

allah baba tarafından verilen emir üremek ve çoğalmak.
ve dünya yüzünü doldurmak..
bunu bir erkek ve bir dişi beraberce yaparlar.
bir hazırlık safhası vardır ki, onu burada anlatmaya sanırım gerek yok...

fakat bence adem ve havva'nın imalat evresinde gözardı edilmiş ya da ehemmiyet verilmemiş küçük bir ayrıntıyı ya gözden geçiriyoruz ya da önem vermiyoruz...
dişinin, biçarenin omuzlarına bir sorumluluk belki de bir onur ve karın nahiyesine de ağır bir takım yük biner, yavaş yavaş...
beri taraftan erkek vazifenin hitamında işini yapmanın ve içini boşaltmış olmanın keyfini yaşar..
bir kaç dakika...
ve güya vazife bilinci ya da bilinçsizliği ile orada arkasını döner ve işi bitmiş sayılır...

eğer maksat dünya üzerini çoluk çocuklarla doldurmak, üremek, nesil devam ettirmek ise ve bunun için de bir dişi ve bir erkek gerekiyorsa o zaman olayın bütün hata ve sevaplarıyla beraber işleyiş şekline prensip olarak bu şekli ile hiç kimsenin itirazı olmaması lazım.
peki itiraz nerede başlıyor...

bir erkeğin bir dişisi ve bir dişinin bir erkeği olacak.
bu kadar...

kitap böyle söylüyor...

yani yukarda binbir dereden su getirerek anlatmaya çalıştığım olayın gerçekleşmesi için oradan herhangi bir erkek veya beri tarafta duran herhangi bir kadın değil... hatta bir erkek ve bir kadın da değil.

ancak "o" bir erkek ile "o" bir kadın üretmeyi kabul edip bir araya geldikleri andan itibaren artık ayrılmaz bir ekip oluyorlar.

üretmek için...

ayrılmaz ekip tabiri bile böyle bir beraberliği tarif etmekte yetersiz kalır. zira bu beraberlik artık ilerisi için atılan adımın ne için olduğuna dair işaretleri taşımaktan çok bu iki insanı ebediyen ve ölüm onları ayırınca kadar sarsılamaz, yıkılamaz hikmetinden sual olunamaz, eleştirilemez karşılıklı bir aidiyet abidesi olur çıkar.

burada ufak bir parantez açıp sual edebilir ve diyebilirsiniz ki yahu bu işin içinde hiç mi aşk meşk falan yok. hiç mi sevgi muhabbet yok...

aşk daha az...

allah babanın üreyin emrinde sevgiye dair herhangi bir işaret yok... allah baba birbirinizi sevin dememiş,
üreyin demiş.

yine de sevginin var olabilmesi elbetteki her tür olumsuzluğa rağmen imkanlar dahilinde.

onun için iki insanı ebediyete kadar taşınması gereken bu aidiyet abidesinin sevgi zamkını daha sonraları allah babasız konuşmaya çalışalım.

bu itibarla bir şeylere sahip olmak, olabilmek, bu benimdir diyebilmek cidden ve tabiat itibarı ile pek anlaşılır bir şey değil.

dolabı açtığım vakit askılarda sallanan dört pantolon *benim* pantolonum. masanın üzerindeki *benim* kalemim ve raflardaki kitaplar *benim* kitaplarım. buzdolabında

benim peynirim. ve kapıyı açıp oturma odasına girdiğimde koltukta oturan ham'fendi **benim** karım!.. eğer ona soracak olursanız ben de onun kocasıyım. her ne kadar pantolon, kalem ve peynir tek kişiye ait olabiliyorsa da bu durumda bir karı bir kocaya ve bir koca da bir kariya sahip olabiliyorlar. arkadaşınıza kapı önünde yeni aldığınız oyuncağınızı *benim* bisikletim diye tanıtmakla bir kokteyl partide bir arkadaşınıza yanınızdaki ham'fendiyi *benim* karım diye tanıtmanız arasında pek bir fark yok. fark ancak şurada. pantolonu kalemi ve bisikleti eskidiklerinde atıp bir yenisini edinebileceğiniz halde karınız ya da kocanız için eskise de, zaman içerisinde onarılması güç hasarlar almış olsa da, hastalıklarla, aksilenmelerle, huysuzluklarla size artık bir baş belası olmaktan başka bir işe yaramıyor olsa da, onu atamazsınız.

çünkü ilk tanıştıktan sonra yapacağınız belli bir işi yolunda yordamında yapabilmemiz için bir haham ya da bir papaz olmadı bir imam efendi üreyin komutunu veren allah baba huzurunda sizleri yapılacak işler konusunda ve onun namı hesabına sizi kutsar...

bir de üstüne üstelik belediye başkanının yetkileri ile donatılmış devlet ve hükümet adına konuşup karar veren bir yetkili de ebediyen hem iyi ve kötü günde beraber olabilmemiz için, hem de yatak fasılları başkalarına karşı ayıp olmasın diye yasalar çerçevesinde ve toplum nezdinde sizi birleştirir, yapıştırır. sizi karı koca ilan eder...

yukarda yapılan akit veya anlaşmalar sonucu artık bundan sonra ne erkek bir başka kadının önünde zırt diye pantolonunun fermuarını açabilir ne de kadın bir başka erkek önünde eteğini beline kadar sıyrabilir. bu gibi davranışlar geçmişte kalmıştır. eğer yapmak istiyorsanız evinizde barkınızda camları çerçeveleri perdelerle sıkı sıkıya örtülmüş odalarınızın yumuşak yataklarında

isteklerinizi icra edebilirsiniz. çünkü bu kadar sahiplenmeye, akit ve mukavelelere rağmen halen ağaç altında işlenen o ilk itaatsizlik ya da ilk günah halen geçerliliğini korumaktadır. kurtulmanız da mümkün değildir.

kurallar bozmaya çalışıldığında neler olabilir... bir misal vermek için erkekten yola çıkarsak diyelim ki karınız bir iskambil oyunu partisi için gittiği arkadaşından dönünceye kadar; (karınızın alet ve edevatı ve donanımın aynısının tıpkısına sahip olduğu halde), siz karşı komşunun eşi ile kapı aralığından, işi pişirip bir iki saatliğine camları çerçeveleri perdelerle sıkı sıkıya örtülmüş bir odanın yumuşak yataklarında isteklerinizi icra ettiğiniz zaman bu allah babanın ve eğer uyanırsa, belediye başkanının nezdinde zina olarak kayıtlara geçer. belediye işin farkına varmamış olabilir. fakat allah baba bunu defterine kaydedecektir. çünkü kitapta öyle yazıyor. on emirden bir tanesi.

eğer karınız işin farkına varmazsa bu iş belediyenin ilgisizliği düzeyinde ve karşı komşu ile sizin bir de allah babanın arasında kalır. ama eğer bir takım müzevir apartman komşularının dedikoduları ile iş ayyuka çıkarsa o zaman karınız hakkı ile ya kıyameti koparacaktır, ya ağlama krizlerine girecektir, ya da bavulunu toplayıp anasının evine dönecektir. eğer halen bir anası varsa... gerekçe:
benim erkeğimin pantolonu benden başka kimsenin önünde indirilemez!...

ama diğer taraftan aksi ve tatsız giden bir takım yatak problemlerinden dolayı ve *bir karşı komşu* imkanı bile olmayan bir erkek tophane'de yirmibeş papele ya da semtine göre daha lüks bir yerde beşyüz veya bin lira mukabilinde bir saat geçirebilir. işte bu zina olmaz. çünkü

vucudu titretecek olan olay, bir kadından parası karşılığı satın alınmıştır. bir aldatma da söz konusu değildir. olsa olsa bu bir istisnadır ve daha çok ta zaruri bir kaçamaktır.

burada eğer karınız farkına varmassa, allah babanın bu konuda ne söylediği pek bilinmiyor. fakat oğlu bize bu konuda güzel misaller veriyor.

kitabın ikinci kısmını dikkatle okumakta yarar var..

eğer belediye işin üstüne gelirse bu sefer de zina değil fuhuş oluyor. bu da fahiş'ten geliyor. yalnızca para cezası ve bir de rezalet...

eğer karınız işin farkına varırsa o zaman mutlaka olayın çapına göre bir kıyamet koparacaktır. fakat burada ağlama ve bavul faslı yok!.

komik olan, yapılan eylemin tıpkısının aynisi olmasına rağmen, komşu kadınla olanın bir zina, ağlama sızlama ve bavul toplama ve ayrılma sebebi olabilmesi, paralı olanınsa yalnızca fuhuş belki de affedilebilir bir kaçamak.. dolayısıyla eğer olay hakim önüne kadar giderse hakimın çoğunlukla şiddetli geçimsizliğe arabulucu olur...

kendimi ne kadar zorlarsam zorlayayım; bu konuda ve mukavelenin fesh edilmesine kadar neden olabilecek; zina ya da fuhuş, yatak beraberliklerinde, karşı komşunun değerinin neden tophanedeki yirmibeş kağıtlık kadından çok daha fazla olduğunu bir türlü anlayamıyorum. yeri gelmişken burada yeniden; belki de lüzumsuz, bir parantez açarak şunu söylemek istiyorum:

allah babanın kadına vermiş olduğu doğurganlık görevinin bu kadar suistimal edilmesi bence akıl alacak bir şey değil.

sonunda doğurganlığın dışında allah babanın koyduğu, işi teşvik etme ve daha cazip hale sokmak bakımından eklenen vucudun her azasını iliklere kadar titreten o

duygu erkek tarafından kadına biçilen bir meslek haline getirilmesine neden olmuş galba...

daha kopenhagen'ın ya da hamburg veya şanghai'n kırmızı fenerli sokaklarında icra edilmeden çok önceleri sanırım tarih önceleri sümerler'de de aynı meslek belli sokaklarda yapılmış.

tarihte eşine rastlanmış pek erkek umumhanesi olmadığına göre kırmızı fenerli sokaklar erkeğin hodbin ve nobran yapısının bir sonucudur...

ve anlaşılın o ki allah babanın bütün ısrarlarına rağmen tek eşliliğe bir türlü yatkın olmayan erkek kitabı bir zinayla günaha girmektense hiç olmasa işi zaruri bir kaçamak ile atlatmak için sonunda kırmızı fenerli sokaklar ticareti başlamış...

parayı veren her türlü aleti çalar!..

mantar, şarap içildikten sonra şişe muhteviyatını koruması için şişenin ağzını kapatır. bardakta şarap bittiğinde ise mantar çıkartılır, şarap doldurulur. mantar yeniden şişenin ağzına geçirilir.

bilmem anlatabildim mi; mantar ve şişe ağzının işlevlerini. benzetme biraz sakil düşmüş olabilir, fakat fonksiyonelliği itibarı ile su götürmez bir örnek. bir erkek ve bir dişiye belli bir nahiyede belli aletlerle verilen üreme görevi de bundan daha başka bir şey değildir bence. fakat ilk başlarda bir yerde söylediğim gibi işi teşvik etme ve daha cazip hale sokmak bakımından eklenen vücudun her azasını iliklere kadar titreten bir duygu asıl olan doğurganlığı ikinci belki da ondördüncü plana itiyor. artık burada geçerli olan yalnızca titremedir!..

benim bildiğim kadarı ile koyunlar ilkbahara doğru ve senede bir kere kuzularlar. kediler için geçerli olan mart ayıdır. kuşların büyük çoğunluğunun, karınca ve arıların yumurtlama mevsimi senede bir keredir.

sadece bazı maymun cinslerinde livata ve masturbasyon gibi insanoğlunun sözde ahlak anlayışına karşı olan seksüel sapmalar görülse de tabiat üreme konusunda kendi sert prensiplerini koymuştur.

cümle nebatat ve hayvanat ve insanat üzerine...

fakat insanoğlunun havva ve ademden çok darwinizmden geldiği düşünülürse bu maymun iştahallığa yatkın oluşu daha bir anlaşılır oluyor.

son söz:

insanlar allah'ın imamlarına, hocalarına, vaizlerine, şeyhlerine, şıhlarına, bilumum tayfalarına, yamaklarına ve uzantıları olan politikacılarına ve belediye yetkililerine rağmen kaçamaklarına ve maymunluklarına hep devam edeceklerdir. erkek ve kadın ilişkilerindeki bu anlamsız yasalar, yasaklar ve kaideler ve şartlar, dini vecibler ve yaptırımlar ortadan kalkarsa belki de üreme de zevk de doğal rayına oturabilir. eğer zora sokulmassa, şartı şurtu olmassa en kötüsü de sahiplenmek ortadan kaldırılabilirse, sevgi beraberlikleri evliliklerden daha fazla ve daha uzun ömürlü olurlar.

aşk ise yalnızca tanrıya mahsustur.

12temmuz2011

aykut yazgan

kadınlar ve erkekler

ekitap.ayorum.com